

socialdemokratiske Gruppe fremsatte her i Tinget i Fjor, gik vi ved 2den Behandling med til, at man ved Landbrugsarbejdet maatte beskæftige Børn fra 10-Aars Alderen. Vi gjorde det, fordi vi ønskede, at der dog maatte blive begyndt paa en Beskyttelse, ikke fordi vi følte os tilfredse dermed. Jeg kan kun beklage, at den ærede Indenrigsminister ikke har fundet Anledning til under en eller anden Form at gøre det muligt i ethvert Tilfælde at beskytte Børn ved Landarbejdet. Jeg skal nævne et enkelt Tilfælde, som jeg læste i Bladene i Gaar, hvor en 13-Aars Pige ude paa en Bondegaard er kommen til Skade ved, at hun kørte Hestene i en Hestegang. Noget af Maskineriet fik fat i hendes Tøj. Hun faldt og greb for sig og fik 2 Fingre afrevne. Jeg synes, at det er ganske uforvarligt at benytte Pigebørn paa denne Maade, og ganske uforvarligt ogsaa, at man har et Maskineri, der ikke er anderledes dækket, end at det kan gribe fat i Tøjet paa dem, der skulle betjene det, eller endog have saa lidt med det at gøre, som den har, der kører en Hest rundt i en Hestegang. Allerede paa dette Omraade synes jeg, at der er Grund til at forbyde Anvendelse af Børn.

Med Hensyn til Forslagets Bestemmelser om den Tid, inden for hvilken Børn maa beskæftiges, skal jeg sige, at jeg kun kan hilse det med største Tilfredshed, at den højtærede Minister i Realiteten er gaaet med til det, som vi foreslog i Fjor for Børns Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder, idet det nemlig i Realiteten forbydes dem at arbejde der før det fyldte 14de Aar; i hvert Fald skal det jo ikke kunne tillades, før Børnene ere fyldte 13½ Aar og have erhvervet saa mange Kundskaber, at de kunne udskrives af Skolen. I samme Paragraf er der foreslaaet, at Kvinder ikke maa have mere end 10 Arbejdstimer i Løbet af et Døgn, og at denne Arbejdstid skal efter højst 4 samlede Arbejdstimer være afbrudt af mindst ½ Times Hviletid. Det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) har jo allerede udtalt sig imod, at man gav denne Beskyttelse for Kvinderne. Han udtalte sig overhovedet ret stærkt mod denne Lov, men han sagde særlig, at man stillede Kvinderne uheldigt ved at begrænse deres Adgang til Arbejdet, idet man helt forbød dem at arbejde om Natten og forbød dem at arbejde en ubegrænset Tid af Dagen. Han sagde, at de der ved vilde blive uheldigt stillede i Konkurrencen. Derimod sagde han, at hvis man

gik til den Udvej for alle Arbejdere, alt-saa hvis man gik til Begrænsning af Arbejdstiden ogsaa for de voksne mandlige Arbejdere, vilde det maaske være mindre slemt. Nu var det noget ejendommeligt at høre det ærede Medlem sige samtidig, at det var noget, man ogsaa skulde huske paa ved denne Lovgivning, at der allerede var en stærk Tilgang fra Landet til Byerne, og at man ved at beskytte Arbejderne i højere Grad ved Byerhvervene vilde skabe en forøget Tiltrækningskraft for Byerne. Det kan i hvert Tilfælde ikke komme til at gælde for Kvinderne, som efter hans Mening ville blive uheldigt stillede, saa for saa vidt kan det ærede Medlem være ganske tilfreds, hvis det er hans Opgave at holde de kvindelige Arbejdere i saa stor Udstrækning som muligt ude paa Landet. Jeg skal erkende, at der naturligvis kan rejses det Spørgsmaal, om det er rigtigt at tage de voksne Kvinder ind under en Bestemmelse, som ikke gælder for voksne Mænd, men jeg ser ganske vist saaledes paa det, at man her gør en Begyndelse og maaske foretager et Skridt i en ny Retning, et Skridt i Retning af at fastsætte en Maksimalarbejdstid ogsaa for de voksne mandlige Arbejdere. Man gaar forsigtig frem, som man jo altid gør i vort Land. Man tager Kvinderne først og ser, hvorledes det gaar, og saa haaber jeg, at den Tid snart maa komme, da man ogsaa vil se sin Regning ved at tage Mændene med. I hvert Tilfælde er det sikkert, at de voksne Mænd ville her i dette Forslag se en stærk Opfordring for dem til ogsaa at søge at komme ind under Lovens Beskyttelse, hvad de jo paa mangfoldige Maader ved deres Organisationer have givet til Kende, at de ønske. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) talte ogsaa en hel Del mod disse Bestemmelser. Han ønskede heller ikke Børnearbejdet begrænset saa meget, som her er Tale om i Lovforslaget. Det skal jeg nu ikke komme ind paa. Men han fremhævede særlig, at det slet ikke gik an at begrænse kvindelige Arbejders Anvendelse ved Sæsonarbejder. Han nævnedes, at i denne Tid ere de kvindelige Arbejdere i det hele stærkt beskæftigede med at lave Sukkersager, paa andre Tider ere de stærkt beskæftigede med Støvler og atter paa andre Tider med Beklædningsarbejder. Der drives udstrakt Sæsonarbejde i disse Sæsoner, og saa maatte man naturligvis have Lov til at beskæftige baade Kvinder og andre Arbejdere ud over den normale Arbejdstid. Jeg vil dog sige over for dette,